

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/100/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122384609
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6122384609.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcu: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 603 481, Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. E. F. X, XXX XX G. F., zastúpenému: Mgr. Peter Hargaš, advokát so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 42 258 413 o zaplatenie 2 146,35 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. marca 2023 pod č.k.17C/83/2022-187 takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného proti III. výroku rozsudku o d m i e t a.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti v bode IV., V., VI. z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 1 780,53 eura s príslušenstvom zastavil. Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

IV. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 365,82 eura spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 27.7.2022 až do zaplatenia. V. výrokom žalobcovi sa priznal náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný. VI. uviedol, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca domáhal zaplatenie sumy 2 146,35 eura z dôvodu, že na základe zmluvy o poskytnutí ubytovacej služby v spoločnej ubytovni „D.“ zo dňa XX.XX.XXXX sa žalovaný stal ako objednávateľ ubytovania osobou oprávnenou prechodne užívať ubytovacu bunku číslo XXX, nachádzajúcu sa v ubytovni D. E. F. X H. G., zapísanej na LV číslo XXXX, kat. územie I. F., súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/X. Zmluvu o ubytovaní uzatvoril žalovaný so spoločnosťou Priemstav š.p. Bratislava a po zániku spoločnosti Priemstav š.p. Bratislava sa stal vlastníkom ubytovne na základe protokolu zmluvy o prevode privatizovaného majetku Hlavné mesto SR Bratislava zo dňa 31.07.1995 žalobca.

V súlade s článkom bod 1 zmluvy o ubytovaní bola zmluva uzatvorená na dobu neurčitú a podľa článku bod 2 zmluvy o ubytovaní bol žalovaný povinný ubytovacu bunku uvoľniť v prípade rozviazania pracovného pomeru so štátnym podnikom PRIEMSTAV. Vzhľadom na skutočnosť, že PRIEMSTAV š.p. bol dňa 30.10.1995 vymazaný z obchodného registra, pracovný pomer žalovaného zanikol a žalobca ho listom zo dňa 27.10. 2008 vyzval na vypratanie.

1.2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie považoval za nesporné, že žalovaný ako objednávateľ a PRIEMSTAV, š.p. Bratislava ako ubytovateľ uzavreli dňa 01.07.1994 (č.l. 26)zmluvu o ubytovaní v spoločnej ubytovni „Patrónka š.p. PPRIEMSTA, pri Habánskom Mlyne 8, Bratislava,

na základe ktorej ubytovateľ poskytol objednávateľovi t.j. žalovanému prechodné ubytovanie v ubytovni „Patrónka“ na dobu neurčitú.

Podľa článku I. bod 2 pred uplynutím dohodnutej doby je objednávateľ povinný ubytovaciú bunku uvoľniť v prípade

- rozviazania pracovného pomeru so š.p. PRIEMSTAV
- hrubé porušenie dobrých mravov, alebo pri inom hrubom porušovaní svojich povinností vyplývajúcich zo zmluvy

Za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť stanovenú cenu v určených termínoch.

Z predloženého evidenčného listu zistil, že celkové náklady žalovaného na užívanie ubytovacieho priestoru predstavovali sumu vo výške 667 Sk. Z protokolu zmluvy o prevode privatizovaného majetku na Hlavné mesto SR Bratislava uzavretej medzi Fondom národného majetku SR a Hlavným mestom SR Bratislava, o privatizácii š.p. PRIEMSTAV so sídlom v Bratislave, zistil, že privatizačný projekt štátneho podniku bol vybraný na realizáciu. Podľa článku III prevodca bezodplatne prevádza na nadobúdateľa uvedenú časť majetku s príslušenstvom a so všetkými právami a záväzkami, ktoré súvisia s prevádzaným majetkom i tými, ktorých existencia sa zistí po dni prevodu, z čoho vyplýva, že majetok prevzalo Hlavné mesto SR Bratislava.

Ďalej uviedol, že nebolo sporné, že primátor Hlavného mesta SR Bratislava Jozef Moravčík listom oznámil žalovanému zmenu ceny za ubytovanie v ubytovni, v ktorej je prechodne ubytovaný s účinnosťou od 01.03.2001 a cenu bunky určil vo výške 2 300 Sk za kalendárny mesiac, za obdobie od 01.03.2000 do 28.2.2002.

Spoločnosť H- PROBYT spol. s.r.o. so sídlom Bratislava, Povraznícka 4, zaslala žalovanému predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie priestoru platný od 01.01.2004, vo výške 2 300 Sk. Z predpisu mesačnej zálohovej úhrady za užívanie priestoru platného od 01.01.2009 zistil, že mesačná zálohová úhrada predstavovala sumu vo výške 76,35 eura. Nebolo sporné, že žalovanému listom zo dňa 27.10.2008 bola zaslaná výzva na odovzdanie ubytovacej bunky z dôvodu, že dňa 30.10.1995 bol PRIEMSTAV š.p. vymazaný z obchodného registra a tým pracovný pomer s PRIEMSTAVOM zanikol, najneskôr v deň výmazu z obchodného registra. Od 31.10.1995 žalovaný užíva bunku bez právneho dôvodu, bol vyzvaný na jej vypratanie v lehote 30 dní.

Z oznámenia PRIEMSTAV, stavebná akciová spoločnosť zistil, že podľa zákona číslo 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, v znení neskorších predpisov bola uzatvorená zmluva o predaji časti podniku č. 1088/1995. Na základe toho dňom 31.7.1995 zanikol štátny podnik PRIEMSTAV Bratislava, Záhradnícka 46 a jeho právnym nástupcom sa dňom 01.08.1995 stal PRIEMSTAV stavebná akciová spoločnosť, so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava. V dôsledku tejto skutočnosti v súlade s § 249 Zákonníka práce, prechádzajú sa práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov v plnom rozsahu na novovzniknutú organizáciu. Ostatné podmienky dojednané v pracovnej zmluve ostávajú nezmenené.

Z predloženého zápisu o odovzdaní a prevzatí ekonomickej dokumentácie týkajúcej sa bytového hospodárstva štátneho podniku PRIEMSTAV zo dňa 11.9.1995 bolo zistené, že predmetom odovzdania bolo podľa evidenčných kariet 52 bytov na Sekulskej, 2 služobné byty Pri E. F. č. X, XX J. G. Pri E. F. X, XX bytov na I., X G. K. L..

Obvodný úrad životného prostredia Bratislava I., oddelenie územného rozvoja a štátnej stavebnej správy vydal rozhodnutie dňa 12.08.1993, z ktorého vyplýva, že ONV Bratislava III. Vinohrady vydal dňa 19.05.1966 pod číslom výstavby 543/1966-326 rozhodnutie o prípustnosti stavby na novostavbu trvalej ubytovne pri E. F. M. X H. G.. Povolil užívanie stavby trvalej ubytovne, ktorá pozostáva z predajní potravín mäsa, skladov, dvoch služobných bytov (1izbového a dvojizbového, z ubytovacích buniek pozostávajúcich z 1 izby, kuchyne, predsiene s príslušenstvom, kotolne, uhoľne, dielne, sklady pre domovníka na pozemku parc. č. 4976/14976/2 katastrálne územie Bratislava - Staré Mesto, Pri Habánskom mlyne 8.

1.3. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 456 OZ, § 754 ods. 1 a 2 OZ, § 559 ods. 1, 2 OZ, § 517 ods. 1, 2 OZ a uviedol, že po čiastočnom späťvzati zostala predmetom sporu žaloba vo výške 365,82 eura spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 27.07.2020 až do zaplatenia. Suma 365,82 eura predstavuje neuhradenú časť ubytovacieho poplatku za obdobie mesiac júl 2020 vo výške 5,82 eura, za mesiace 08, 09, 10, 11 a 12/2020 a za 7 mesiacov 2021 vo výške 30 eur (rozdiel medzi poplatkom a sumou, ktorú žalovaný uhradil).

1.4. K tvrdenej argumentácii žalovaného, že PRIEMSTAV š.p. s ním uzavrel zmluvu o nájme bytu a nie o ubytovaní na prechodnú dobu uviedol, že je nesporné a z listinných dôkazov jednoznačne preukázané, že medzi š.p. PRIEMSTAV a žalovaným bola dňa 25.05.1995 uzavretá zmluva o ubytovaní podľa § 754 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej bolo žalovanému poskytnuté ubytovanie len na prechodnú dobu. Ubytovanie bolo viazané, okrem iného, na skončenie pracovného pomeru so štátnym podnikom PRIEMSTAV, ku ktorému nepochybne došlo ku dňu 30.10.1995, kedy bol PRIEMSTAV š.p. vymazaný z obchodného registra a práve skončenie pracovného pomeru malo za následok skončenie prechodného ubytovania žalovaného v ubytovacej bunke.

1.5. Predmetnú argumentáciu žalovaného neakceptoval a poukázal na závery vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Bratislava pod sp. zn. 15Co/208/2019 - 400, zo dňa 29.06.2020 v bodoch 15. 16. a 17.2., že „medzi žalovaným a š.p. PRIEMSTAV bola uzavretá zmluva o ubytovaní, na základe ktorej bolo poskytnuté ubytovanie len na prechodnú dobu. Ubytovanie v ubytovacej bunke bolo právnym predchodcom žalobcu poskytnuté síce na dobu neurčitú, avšak s trvaním najneskôr do skončenia pracovného pomeru žalovaného u právneho predchodcu žalobcu, a to v zariadení na to určenom, t.j. od samého začiatku sa vyznačovalo dočasnou, čiže nepochybným účelom zmluvy o poskytnutí ubytovacej služby bolo dočasné riešenie ubytovania žalovaného ako zamestnanca uvedeného štátneho podniku.

1.6. Súd prvej inštancie sa plne stotožnil s predmetným právnym názorom, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzavrel výlučne zmluvu o ubytovaní, čiže išlo o poskytnutie prechodného ubytovania na určitý čas, a nie o uspokojenie potrieb trvalého bývania. Žalovaný so žalobcom preukázateľne novú zmluvu o ubytovaní neuzavrel. Došlo k užívaniu ubytovacej bunky bez akéhokoľvek právneho titulu, čím žalovaný neoprávnene zasahuje do ústavou a zákonmi chráneného vlastníckeho práva žalobcu. Neprisúcha mu žiaden titul k užívaniu ubytovacej bunky. Z dôvodu, že za jej užívanie neplatí vyrubený poplatok, žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako rozdiel medzi poplatkom stanoveným a sumou, skutočne uhrádzanou žalovaným.

1.7. V závere dodal, že žalovaný naďalej užíva ubytovacu bunku č. XXX bez akejkoľvek zmluvy, právnym predchodca žalobcu mu poskytol ubytovanie len na prechodnú dobu, ubytovanie bolo viazané, okrem iného, na skončenie pracovného pomeru so štátnym podnikom PRIEMSTAV, ku ktorému nepochybne došlo ku dňu 30.10.1995, kedy bol PRIEMSTAV š.p. vymazaný z obchodného registra. Skončenie pracovného pomeru malo za následok skončenie prechodného ubytovania žalovaného v ubytovacej bunke. Tým došlo u neho k bezdôvodnému obohateniu, k užívaniu ubytovacej bunky bez právneho dôvodu. Neplnil riadne svoje povinnosti v zmysle predpisu mesačnej zálohovej úhrady za užívanie priestoru platného od 01.01.2004 vo výške 2 300 Sk, platil okolo 46 eur mesačne podľa z evidenčného listu zo dňa 01.07.1994. Tým došlo k bezdôvodnému obohateniu na jeho strane vo výške 30 eur za každý mesiac. Preto ho zaviazal zaplatiť žalobcovi rozdiel 30 eur, (oproti predpisu vo výške 76,34 eura) za obdobie 26.07.2020- 31.07.2020 (6 x 0,97 eura= 5,82 eura), za čas 01.08.2020- 31.12.2020 (5 x 30,00 eur =150,00 eur), za čas 01.01.2021- 31.07.2021 (7x30,00 eur= 210,00 eur) t.j. celkovo sumu vo výške 365,82 eura spolu s 5% úrokom z omeškania počnúc od 27.07.2022 až do zaplatenia.

1.8. O trovách konania rozhodol § 262 ods. 1, 2 CSP, § 255 ods. 1 CSP, a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v predmetnej veci vo zvyšnej sume úspešný, priznal mu náhradu trov konania v plnej výške.

2. Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie proti III.,IV.,V.,VI. výroku rozsudku. Odvolanie zdôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 CSP

písm. a) - neboli splnené procesné podmienky

písm. b) - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces

písm. d) - konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

písm. f) - súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam

písm. h) - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. Žalovaný namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatočné odôvodnenie v rozpore s vykonaným dokazovaním. Namietal arbitrárnosť rozhodnutia, nie je možné z neho zistiť, ako súd dospel k záverom priznania nároku žalobcu. Absentuje právne zdôvodnenie a nie je možné zistiť, ako nárok posúdil.

2.2. V časti nesprávneho právneho posúdenia uviedol, že súd prvej inštancie neuviedol predbežné právne posúdenie v takom rozsahu, aby vedel uplatniť svoje procesné práva. Nie je zrejmé, ako dospel k záveru, že predmetom sporu bol ubytovací poplatok alebo bezdôvodné obohatenia, čím sa rozsudok stal nepreskúmateľný a nezdôvodnený. Uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sa vedie konanie, v ktorom sa rieši zásadná otázka posúdenia charakteru bytu, či ho užíval v súlade so zmluvou z 01.07.1994. Predmetom konania vedené pod sp.zn. 18C/76/20009 je vypratanie bytu. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvu z 01.07.1994 v rozpore so závermi uvedeného rozsudku.

2.3. Žalovaný namietal predbežné právne posúdenie podľa § 181 CSP, pretože súd prvej inštancie svoj právny názor nezdôvodnil. Tým mu znemožnil vykonávať jeho procesné práva, najmä uviesť argumenty podporené dôkazmi. Tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie.

2.4. Žalovaný namietal nesprávne skutkové závery súdu prvej inštancie spočívajúce v skončení pracovného pomeru zánikom a výmazom z obchodného registra Priemstav š.p. Uviedol, že ku skončeniu pracovného pomeru nikdy nedošlo. Byt č. XXX nemá charakter dočasného bývania, možno ho označiť za vec slúžiacu trvalému bývaniu a zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX je možné posúdiť ako nájomnú zmluvu.

2.5. Žalovaný namietal predčasnosť rozhodnutia, pretože súd prvej inštancie mal konanie prerušiť do právoplatne skončenej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 18C/76/2009. V tomto konaní súd vyjadril právny názor, že ubytovacia jednotka má charakter malometrážneho bytu. Zmluva zo dňa 01.07.2014 je nájomnou zmluvou podľa § 717 OZ.

2.6. Žalovaný namietal nevykonanie ním navrhnutých dôkazov, opomenutie rozhodujúcich skutočností z vykonaných dôkazov, evidenčného listu zo dňa XX.XX.XXXX, kde je uvedené nájomné za užívanie a dohodnutý rozsah dodávaných služieb ako stanovená celková úhrada za užívaný priestor. Z listiny o prevode privatizovaného majetku vyplýva, že zmluva je právnym titulom pre posúdenie charakteru a povinnosti žalobcu ako prenajímateľa, čím sa jeho postavenie nezmenilo. Rozsah práv a povinností vyplýva z evidenčného listu. Súd prvej inštancie opomenul znalecký posudok č. 124/2017, podľa ktorého ubytovacia jednotka spĺňa kritérium bytu.

Súd prvej inštancie neakceptoval jeho tvrdenie, že medzi právnym predchodcom žalobcu a ním bola uzavretá zmluva o nájme a nie o ubytovaní. Vychádzal z rozhodnutia KS v Bratislave zo dňa 29.06.2020 sp.zn. 15Co/208/2019, posudzujúci iný skutkový stav. Vychádzal zo skončenia pracovného pomeru ku dňu 30.10.1995, kedy bol Priemstav š.p. vymazaný z obchodného registra, čo malo za následok skončenie prechodného ubytovania. V čase výmazu z obchodného registra už nebol zamestnancom štátneho podniku. Z oznámenia Priemstav a.s. o právnom nástupníctve mal preukázané, že pracovná zmluva medzi ním a štátnym podnikom žiadnym spôsobom nezanikla a práva a povinnosti z pracovno-právneho vzťahu prešli na akciovú spoločnosť. Pracovnoprávny vzťah nemohol zaniknúť z dôvodu výmazu štátneho podniku z obchodného registra dňom 30.10.1995, pretože dňom 01.08.1995 sa stala právnym nástupcom štátneho podniku akciová spoločnosť. Jeho pracovnoprávny vzťah nebol žiadnym zo zákonných dôvodov ukončený.

Z rozhodnutia zo dňa 12.08.1993 a znaleckého posudku vyplýva, že stavba bola ako celok kolaudovaná ako stavba trvalej ubytovne, ubytovacie bunky sú byty. Súd prvej inštancie odignoroval jeho tvrdenie, že právny predchodca žalobcu s ním uzavrel zmluvu o nájme bytu a nezaoberal sa platnosťou zmluvy ako zmluvy o ubytovaní.

2.7. Žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci namietajúc charakter bývania ako bytu, tým aplikáciu ustanovenia § 754 ods. 1, 2 OZ. Opakovane namietal, že evidenčný list z 01.07.1994 obsahuje položkovito rozpis dodávaných služieb a úhradu za užívaný priestor, čo bolo vecou dohody strán. Preto oznámenie o zmene ceny za ubytovacie s účinnosťou od 01.07.2001 a predpis platný od 01.01.2014 sú v rozpore so zákonom a nezaväzuje ho na plnenie. Žalobca mu neposkytoval služby, nemôže žiadať bezdôvodné obohatenie.

2.8. V závere žalovaný namietal rozhodnutie v časti náhrady trov konania, pretože po vznesení námietky premlčania došlo k späťvzatiu žaloby v prevažnej časti a žalobca mal v konaní úspech len v časti 365,82 eura. Navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca podal písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného. Uviedol, že žalovaný v odvolaní namietal skutočnosti, na ktoré poukazoval počas konania. Súd prvej inštancie sa s námietkami vypořiadal v dôvodoch rozhodnutia, rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Odvolanie je vnútorne rozporné, keď uviedol, že súd prvej inštancie neuviedol žiadne predbežné posúdenie veci, na druhej strane naň poukazuje. Jeho argumentácia je účelová a neudržateľná. Zotrvával na svojom závere, že ku skončeniu pracovného pomeru žalovaného došlo výmazom štátneho podniku z obchodného registra. Žalovaný užíva ubytovacie jednotky bez právneho dôvodu a za jej užívanie neplatí úhrady. Až do roku 2015 akceptoval výšku za užívanie ubytovacej jednotky. Poplatok vo výške 76,35 eura nezahŕňa žiadne služby a evidenčný list z 01.07.1994 bol zmenený. Znalecký posudok nemožno použiť ako podklad pre posúdenie bytovej jednotky ako bytu, pretože znalec nie je oprávnený riešiť právne otázky. Rozhodnutie v časti náhrady trov konania považoval za správne, pretože výrok II. sa vzťahuje k výroku I. a výrok V. sa vzťahuje k výroku IV. Napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaný podal písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu. Uviedol, že súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný a právny predchodca žalobcu dňa 01.07.1994 uzavreli zmluvu pomenovanú ako zmluva o ubytovaní. Otázka platnosti zmluvy a otázka toho či zmluva zanikla alebo nezanikla je predmetom skúmania už skôr začatého súdneho konania, ktoré bolo začaté na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn.: 18C/76/2009. Ďalej mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 01.07.1994 k malometrážnemu ubytovaciemu priestoru (bytu) č. 112, ktorý užíva bol vystavený evidenčný list, ktorý je možné považovať za súhlasný prejav o cene obidvoch zmluvných strán. Evidenčný list zohľadňuje výšku mesačných úhrad za užívaný priestor (nájomné + úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu), ďalej, že jeho pracovný pomer s podnikom Priemstav š.p. Bratislava žiadnym zo zákonných spôsobov nebol ukončený a od dňa 01.08.1995 bol zamestnancom právnej nástupkyňi tohto podniku - Priemstav stavebná a.s., že stavba D. E. F. M. X H. G. bola skolaudovaná ako stavba trvalej ubytovne (čiže účelom bolo uspokojenie potrieb trvalého bývania), že znaleckým posudkom č. 124/2017 bolo preukázané, že ubytovacia bunka spĺňa kritérium bytu (kolaudačný stav nebol zmenený), disponoval právnym názorom Okresného sudu Bratislava I vo veci sp.zn.: 18C /76/2009, že ubytovacia bunka č. XXX je v podstate malometrážny byt, že žalobca od dňa 01.08.1995 vstúpil do právneho postavenia prenajímateľa priestoru (bytu) č. XXX a že na neho prešli všetky záväzky, ktoré súviseli s užívaním tohto priestoru (bytu), že žalobca mu pravidelne zasielal zmeny ceny nájmu, z ktorých je možné ho identifikovať ako nájomcu a typ užívaného priestoru. Jednalo o jednostranný adresný úkon potvrdzujúci nájomný vzťah, zákonnosťou ktorého sa súd prvej inštancii nezaoberal. Žalobca počas celého konania žiadnym spôsobom nepreukázal (ťarcha dôkazného bremena bola na žalobcovi), že došlo k kumulatívne naplneniu znakov podstaty inštitútu bezdôvodného obohatenia. S jeho námietkami a právnou argumentáciou sa súd prvej inštancii vôbec nezaoberal a len stručne (bez akéhokoľvek preskúmateľného odôvodnenia) konštatoval, že neakceptuje, že ide o nájomný vzťah. V plnom rozsahu pridržiaval odvolacích dôvodov.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykoná navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

6. Žalovaný v odvolaní namietal porušenie § 181 CSP spočívajúce v inom právnom názore súdu prvej inštancie vysloveného na pojednávaní konanom 21. 03. 2021. Z obsahu zápisnice vyplýva, že súd prvej inštancie v úvode pojednávania predbežne vyslovil právny názor, že ide o úhradu poplatkov za ubytovanie, nejde o bezdôvodné obohatenia. Po vyjadrení zástupcov strán uviedol, že žalovaný užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, žalobca žiada len poplatok za ubytovanie, ide o bezdôvodné obohatenie tak ako uviedol na pojednávaní konanom dňa 17.01.2023. Z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že súd prvej inštancie podľa § 181 ods. 2 CSP určil, že ide o bezdôvodné obohatenie, sporná je len výška.

7. Podľa § 181 ods. 2 CSP po úkonoch podľa odseku 1 (najmä prednese žaloby a vyjadrenia k nej) súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu. Najvyšší súd dospel k záveru, že cieľom ustanovenia § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je jeho cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv (1Obdo/92/2018, 2Obdo/56/2020, 7Cdo/111/2020). Obdobné nazeranie na striktné nedodržanie postupu zo strany súdu spočívajúce v neuvedení, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré zostali sporné (podľa § 118 ods. 2 OSP), najvyšší súd vyjadril už za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy, keď ho považoval len za tzv. inú vadu konania, ktorá sama osebe nezakladá zmatečnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ OSP (teraz § 420 písm. f/ CSP). Porušenie citovaného zákonného ustanovenia totiž žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod. (pozri uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/3/2016, 4Cdo/167/2012, 5Cdo/211/2013, 5Cdo/32/2017, 6Cdo/134/2010). Z judikatúry ÚS SR (sp. zn. IV. ÚS 16/2012) tiež vyplýva, že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa ustanovenia § 118 ods. 2 OSP (predchádzajúca procesná úprava), vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci. Odvolateľ tak po rozhodnutí súdu prvej inštancie mal možnosť vyjadriť svoje stanovisko ku skutkovému i právnomu posúdeniu sporu súdom prvej inštancie prostredníctvom podaného odvolania (čo aj urobil) a uplatniť svoj vplyv na výsledok konania prostredníctvom iného procesného prostriedku (pozri R 39/1993). Prípadné porušenie ustanovenia § 181 ods. 2 CSP nemôže mať za následok prekvapivé rozhodnutie. Otázka, či súd správne zistil a vyhodnotil skutkové okolnosti a aký záver z nich vyvodil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, predstavujú námietky voči skutkovým záverom súdu (konkrétne spôsobu vyhodnotenia dôkazov súdom). I keď v zásade platí, že postup súdu podľa § 181 ods. 2 CSP je pre strany sporu a ich zástupcov na základe uvedených úkonov predvídateľný a transparentný, procesnú stranu to nezabavuje zodpovednosti za vlastnú procesnú aktivitu a transparentné substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP), berie do úvahy iba skutočnosti, ktoré vyšli najavo počas konania (čl. 11 ods. 4 CSP). Súd pri výkone spravodlivosti nesmie byť obmedzovaný tak pôvodnými predbežnými závermi o skutkovej stránke veci, ako ani prípadným vlastným predbežným právnym posúdením. Navyše súd môže dať stranám i inak najavo, akú skutkovú otázku a z akého dôvodu rieši. Môže to vyplývať aj z jeho postupu, ktorý nadväzuje na úkony strán (viď rozhodnutie NS SR 7 Cdo 121/2022 z 28.02.2023). Najvyšší súd vychádzal z rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/167/2012, z ktorého vyplýva, že: „... aj prípadné porušenie tohto zákonného ustanovenia (pozn. § 118 ods. 2 OSP, aktuálne § 181 ods. 2 CSP) nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 písm. f/ OSP (teraz § 421 písm. f/ CSP - pozn.). Ak totiž predseda senátu (samosudca) toto zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia účastníka konania z jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Porušenie citovaného ustanovenia teda žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastníka napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod. Striktné nedodržanie postupu podľa § 118 ods. 2 OSP zo strany súdu (spočívajúce v

neuvezení, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré zostali sporné) možno hodnotiť len ako tzv. inú vadu konania, ktorou možno dovolanie v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP odôvodniť. Existencia tejto vady sama osebe nezakladá zmatečnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ OSP."

Odvolač í súd preto odvoláciu námietku žalovaného nepovažoval za danú. K tomu dodáva, že súd prvej inštancie už na pojednávaní 17.01.2023 vyjadril predbežné právne posúdenie veci ako bezdôvodné obohatenie, žalovaný podal písomné vyjadrenie zo dňa 07.03.2023, nenamietal posúdenia ako bezdôvodné obohatenie. Následne podal vyjadrenie zo dňa 17.03.2023, v ktorom sa podrobne vyjadril k uplatneniu nároku titulom bezdôvodného obohatenia. Preto jeho tvrdenia o odňatí možnosti brániť sa a navrhovať dôkazy je nepravdivé.

8. Žalovaný namietal odvolací dôvod spočívajúci v inej vade konania.

Podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vada konania vymedzená v ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu upravuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP podľa ktorého súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ak sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a k ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení jednoznačne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom. Podľa názoru rozhodnutie súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti § 220 ods. 2 CSP, preto odvolací dôvod žalovaného spočívajúci v nepreskúmateľnosti, arbitrárnosti rozhodnutia a porušení práva na spravodlivý súdny proces, nie je daný.

9. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopŕňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom

prvého stupňa prihladne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihladne.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti: pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nezodpovedá ustanoveniu § 191 ods.1 CSP, pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli najavo, alebo ak súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli najavo počas konania, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov prednesených stranami, alebo ktoré vyšli inak najavo: z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, je logický rozpor. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní v podstatnej časti vtedy, ak sa týka skutočnosti, ktoré boli významné pri posúdení veci z hľadiska hmotného práva.

10. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a dôvody odvolania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie jednotlivé dôkazy nevyhodnotil v ich vzájomnej súvislosti a preto je jeho rozhodnutie predčasné.

11. Žalobca sa domáhal nároku na zaplatenie z titulu, že žalovaný užíva ubytováciu jednotku bez právneho dôvodu, pretože mu pracovný pomer so štátnym podnikom skončil výmazom štátneho podniku z obchodného registra.

12. Žalovaný v priebehu konania a v odvolaní namietal, že jeho pracovný pomer neskočil, akciová spoločnosť prevzala pracovnoprávne vzťahy po štátnom podniku. Preto nebola splnená podmienka skončenia pracovného pomeru a nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ani jedna strana k tomu nepredložila a neuviedla žiaden dôkaz. Žalobca sa domáha nároku na zaplatenie od júla 2020 a 7 mesiacov za rok 2021. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné preukázať, či pracovný pomer žalovaného bol k uvedenému dňu zachovaný.

13. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný ako objednávateľ a PRIEMSTAV, š.p. Bratislava ako ubytovateľ uzavreli dňa 01.07.1994 zmluvu o ubytovaní v spoločnej ubytovni „Patrónka š.p. PRIEMSTAV, pri Habánskom Mlyne 8, Bratislava, na základe ktorej ubytovateľ poskytol objednávateľovi t.j. žalovanému prechodné ubytovanie v ubytovni „Patrónka“ na dobu neurčitú. Podľa článku I. bod 2 pred uplynutím dohodnutej doby je objednávateľ povinný ubytováciu bunku uvoľniť v prípade

- rozviazania pracovného pomeru so š.p. PRIEMSTAV
- hrubé porušenie dobrých mravov, alebo pri inom hrubom porušovaní svojich povinností vyplývajúcich zo zmluvy

Za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť stanovenú cenu v určených termínoch.

Z protokolu zmluvy o prevode privatizovaného majetku na Hlavné mesto SR Bratislava uzavretej medzi Fondom národného majetku SR a Hlavným mestom SR Bratislava dňa 31.07.1995, o privatizácii š.p. PRIEMSTAV so sídlom v Bratislave, vyplýva, že privatizačný projekt štátneho podniku bol vybraný na realizáciu. Podľa článku III prevodca bezodplatne prevádza na nadobúdateľa uvedenú časť majetku s príslušenstvom a so všetkými právami a záväzkami, ktoré súvisia s prevádzaným majetkom i tými, ktorých existencia sa zistí po dni prevodu, z čoho vyplýva, že majetok prevzalo Hlavné mesto SR Bratislava. Na zmluvný vzťah sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 91/1992 Zb.

Primátor Hlavného mesta SR Bratislava B. F. listom oznámil žalovanému zmenu ceny za ubytovanie v ubytovni, v ktorej je prechodne ubytovaný s účinnosťou od 01.03.2001 a cenu bunky určil vo výške 2 300 Sk za kalendárny mesiac, za obdobie od 01.03.2000 do 28.2.2002.

Spoločnosť H- PROBYT spol. s.r.o. so sídlom Bratislava, Povraznícka 4, zaslala žalovanému predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie priestoru platný od 01.01.2004, vo výške 2 300 Sk. Z predpisu mesačnej zálohovej úhrady za užívanie priestoru platného od 01.01.2009 vyplýva, že mesačná zálohová úhrada predstavovala sumu vo výške 76,35 eura. Nebolo sporné, že žalovanému listom zo dňa

27.10.2008 bola zaslaná výzva na odovzdanie ubytovacej bunky z dôvodu, že dňa 30.10.1995 bol PRIEMSTAV š.p. vymazaný z obchodného registra a tým pracovný pomer s PRIEMSTAVOM zanikol, najneskôr v deň výmazu z obchodného registra .

Z oznámenia PRIEMSTAV, stavebná akciová spoločnosť zo dňa 04.08.1995 doručovaného žalovanému vyplýva, že podľa zákona číslo 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, v znení neskorších predpisov bola uzatvorená zmluva o predaji časti podniku č. 1088/1995. Na základe toho dňom 31.7.1995 zanikol štátny podnik PRIEMSTAV Bratislava, Záhradnícka 46 a jeho právnym nástupcom sa dňom 01.08.1995 stal PRIEMSTAV stavebná akciová spoločnosť, so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava. V dôsledku tejto skutočnosti v súlade s § 249 Zákonníka práce, prechádzajú sa práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov v plnom rozsahu na novovzniknutú organizáciu. Ostatné podmienky dojednané v pracovnej zmluve ostávajú nezmenené.

Z predloženého zápisu o odovzdaní a prevzatí ekonomickej dokumentácie týkajúcej sa bytového hospodárstva štátneho podniku PRIEMSTAV zo dňa 11.9.1995 vyplýva že predmetom odovzdania boli podľa evidenčných kariet 52 bytov na I. X služobné byty Pri Habánskom mlyne č. 8, 36 ubytovacích buniek Pri Habánskom mlyne 8, 24 bytov na Sklabinskej, 8 bytov na Žitnej. Obvodný úrad životného prostredia Bratislava I., oddelenie územného rozvoja a štátnej stavebnej správy vydal rozhodnutie dňa 12.08.1993, z ktorého vyplýva, že ONV Bratislava III. Vinohrady vydal dňa 19.05.1966 pod číslom výstavby 543/1966-326 rozhodnutie o prípustnosti stavby na novostavbu trvalej ubytovne pri Habánskom mlyne číslo 8 v Bratislave. Povolil užívanie stavby trvalej ubytovne, ktorá pozostáva z predajní potravín mäsa, skladov, dvoch služobných bytov (1izbového a dvojizbového, z ubytovacích buniek pozostávajúcich z 1 izby, kuchyne, predsiene s príslušenstvom, kotolne, uhoľne, dielne, sklady pre domovníka na pozemku parc. č. 4976/14976/2 katastrálne územie Bratislava - Staré Mesto, Pri Habánskom mlyne 8.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. platného v čase privatizácie majetku, práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov k zamestnancom pracujúcim v podniku alebo v jeho organizačnej zložke, ktorých sa privatizácia týka, prechádzajú na nadobúdateľa.

Podľa § 249 ods. 4 Zákonníka práce č. 65/1965 Zb. platného do 31.12.1995, ak zanikne organizácia v súvislosti s premenou na inú formu organizácie, prechádzajú práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov v plnom rozsahu na novovzniknutú organizáciu, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

14. Podmienkou aplikácie citovaných ustanovení bolo, že práva a povinnosti, ktoré mali prejsť, vyplývali z pracovnoprávných vzťahov medzi zamestnancom privatizovaného majetku a týmto podnikom, takýto zamestnanec v privatizovanom podniku alebo jeho organizačnej zložke ku dňu privatizácie pracoval a že privatizácia sa týkala celého podniku alebo práve tej organizačnej zložky, v ktorej zamestnanec pracoval⁶³. Prechod práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov na nadobúdateľa majetku podniku bol odôvodnený tým, aby zostala v záujme ekonomického využitia podniku zachovaná jednota hmotných, osobných a nehmotných zložiek podnikania. V rámci prechodu práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov prechádzali na nadobúdateľa práva a povinnosti nielen voči tým zamestnancom, ktorých pracovnoprávny vzťah v čase prechodu voči privatizovanému podniku trval, ale aj tým, ktorí viedli spor o neplatnosť skončenia pracovného pomeru.

15. Súd prvej inštancie napriek tomu, že vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi, nevyhodnotil ich vôbec v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami . Jeho zdôvodnenie, že pracovný pomer žalovaného skončil výmazom Priemstav š.p. z obchodného registra je preto nesprávny. Vôbec nevenoval pozornosť tvrdeniu žalovaného, že ku skončeniu pracovného pomeru doposiaľ nedošlo. Uvedené je rozhodujúce na posúdenie nároku žalobcu titulom bezdôvodného obohatenia, alebo titulom plnenia zo zmluvy.

16. Žalovaný v priebehu konania poukazoval na konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave vedené pod sp. zn. 6 Co/127/2021, do odvolacieho konania doručil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.09. 2023 pod č.k.6 Co/127/2021-1052 v ktorom sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie neskončenia pracovného pomeru výmazom štátneho podniku z obchodného registra a že strany neuzavreli zmluvu o ubytovaní podľa § 754 OZ, ale sa jednalo o nájom obytnej miestnosti podľa § 717 OZ, ktorý nebol vypovedaný. Odvolací súd zistil, že žalobca podal proti rozsudku dovolania zo dňa

05.02.2024. Predmetom konania bolo vypratanie nehnuteľnosti žalovaným. Odvolací súd nie je viazaný dôvodmi rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave.

17. Predmetom konania je zaplatenie sumy žalobcom sa domáhajúcej ako bezdôvodného obohatenia. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vyhodnotiť, či má žalobca nárok titulom bezdôvodného obohatenia alebo titulom plnenia zo zmluvy. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov vo vyhovujúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o trovách konania (aj odvolacieho) a rozhodnutie zdôvodniť, pretože dôvody rozhodnutia nie sú súladné s výrokmi rozhodnutia v bode II.,V.

18. Žalovaný podal odvolanie proti III. výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie uviedol, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. V II. výroku rozsudku bola žalovanému priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť, žalovaný nebol poškodený na svojich právach a nemohol podať odvolanie v časti, v ktorej bol úspešný. Napriek tomu podal odvolanie proti III. výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Žalovaný namietal prekročenie petitu žaloby, rozhodnutie súdu o tom, čoho sa nikto nedomáhal a čo nebolo predmetom sporu. Žalovaný by si mal uvedomiť, že súd rozhoduje o trovách konania z úradnej povinnosti a rozhodnutie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku. Súd prvej inštancie v súlade ustanovením § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách konania v I. výroku. V II. výroku v súlade s odsekom 2 citovaného ustanovenia uviedol, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku. Tvrdenie žalovaného, že svojim rozhodnutím prekročil žalobný petit a uložil povinnosť tretej osobe, nie je správny. Preto odvolací súd odvolanie žalovaného v tejto časti odmietol podľa § 386 písm. b) ako odvolanie podané osobou na to neoprávnenou.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).